

[Niels Frederiksen.]

Det er ud fra disse Betragtninger, jeg retter den Henstilling til den højtærede Finansminister og den højtærede Minister for offentlige Arbejder, om det ikke var muligt, at man ved Administrationen og Inkassationen af disse meget betydelige Millionbeløb kunde prøve paa at tage Hensyn til, at et Automobil dog ikke er et Særfænomen, som der kræves en overordentlig stor Sagkundskab til at vurdere. Det er en ganske almindelig brugbar Maskine, som snart hundrede Tusinde danske Borgere bruger hver eneste Dag. Der behøves ikke store Fiksfakserier for at forstå, at det er en Maskine paa 4 Hjul med dobbelte Bremses, der kan gaa, naar man starter den.

Ministeren for offentlige Arbejder (Fris-Skotte): Finansministeren er ved andet Møde forhindret i at være til Stede her ved denne Forhandling, men han vil jo faa Lejlighed til gennem Referatet at gøre sig bekendt med det ærede Medlems Henstilling og vil maaske senere, under Lovforslagenes videre Behandling, komme ind paa disse Spørgsmaal.

Jeg skal i øvrigt paa Finansministerens og egne Vegne takke for de fire Ordføreres velvillige Udtalelser overfor de foreliggende Lovforslag, som gør det til en sikker Sandsynlighed, at Lovforslagene vil kunne gennemføres forholdsvis hurtigt.

Det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen, tiltraadt af det ærede Medlem Hr. Hedelund og det ærede Medlem Hr. Steen, henstillede til mig at overveje, om ikke de 10 pCt., der er foreslaaet i Forøgelse til Sognekommunerne, skulde gaa direkte til Kommunerne og ikke, saaledes som af mig foreslaaet, fordeles gennem Amterne. Det er, saaledes som jeg allerede oplyste i min Forelæggelsestale, Amsraadene, der har ment at burde give Afkald paa disse 10 pCt. og har foreslaaet, at de skulde fordeles af Amtskommunerne, og dertil kommer, at man i Ministeriet vilde have været noget betænkelig ved de 10 pCt. Overførelse, hvis ikke denne Restriktion kom med.

Ikke fordi man ikke mener, at Sognekommunerne skal have rimelig Dækning for Udgifterne, men fordi man mener, at det i Virkeligheden er en forkert Udvikling, man er kommet ind i, idet det efter Ministeriets Mening ikke er Pengene, der skal flyttes fra Amts- til Sognekommunerne, men det er Vejene, der skal flyttes fra Sognekommunerne til Amterne. Der er ingen Tvivl om, at den bedre Teknik,

som Amterne er i Stand til at anvende, ogsaa gør, at disse Penge kan anvendes med meget større Økonomi, og der er heller ingen Tvivl om, at hvis Amterne i saa høj Grad, som de sidste Fordelingstal forudsatte, overtog nye Veje og optog Sogneveje som Amtsveje, saa vilde der heller ikke fra Sognekommunernes Side være noget at indvende herimod.

Men, som jeg sagde ved Forelæggelsen, Amsraadene har været meget forsigtige i saa Henseende, og jeg er gaaet ud fra, at denne Forsigtighed skyldtes Usikkerhed overfor Loven, Usikkerhed med Hensyn til, hvorlænge den vilde gælde. Det er derfor, jeg har foreslaaet, at Loven nu skal gælde i 10 Aar, og at jeg har udtalt ved Forelæggelsen, at jeg ogsaa mente, man fremtidig vilde komme ind paa 10-aarige Revisionsperioder, saaledes at Amterne og Sognekommunerne — og i dette Tilfælde navnlig Amterne — ved, hvad de kan indlade sig paa med Hensyn til Overtagelse af Amtsveje og med Hensyn til de Vedligeholdelsesudgifter, der kommer til.

Thi det er jo stadig, hvorledes man end laver Fordelingen mellem Amtskommuner og Sognekommuner, det springende Punkt, hvad Amtskommunen vil overtage af Veje. Amtskommunerne kan i Virkeligheden ved de Dispositioner, de træffer, overflytte til deres Fordel, ligegyldigt hvorledes vi end stiller Forholdet op.

Der er to Veje at gaa naturligvis; der er den — og den synes jo at have en Fortaler i det ærede Medlem Hr. Ulrich, der talte om en vis Centralisation af Vejvæsenet, og jeg tror ogsaa, det ærede Medlem Hr. Duborg var noget inde derpaa —, at Ministeriet fik Lovhjemmel til at bestemme, hvilke Veje der skulde være Amtsveje. Jeg tror ikke, denne Vej er farbar; men hvis den virkelig skulde have Tilslutning indenfor Partierne, saa vilde Ministeriet selvfølgelig meget gerne modtage et Ændringsforslag i saa Henseende.

Men ellers er der efter min Mening kun den Udvej at skabe en tilstrækkelig lang Sikkerhed for den uforandrede Motorafgift, saaledes at der er en 10-aarig Fordeling; saa maa man forudsætte, at der kan opretholdes et til denne Fordeling svarende Forhold mellem de Udgifter, som Amtskommuner og Sognekommuner i Virkeligheden har, og ellers maa man, som jeg sagde ved Forelæggelsen, forbeholde sig Ret til indenfor de 10 Aar at foreslaa Fordelingen mellem Amts- og Sognekommuner ændret.

Jeg siger dette sidste i Anledning af, at det ærede Medlem Hr. Hedelund syntes